

Inhoud:

1. Geen pretenties
2. Zachtmoedig en nederig
3. Wat leren we van de Heer over opvoeden?
4. Psalm 23
5. Conclusie

1. Geen pretenties

Jezus zei: Leert van Mij dat ik zachtmoedig ben en nederig van hart. Als we dus van Hem moeten leren, dan moeten we allereerst leren hoe Hij is, immers Hij is onze opvoeder.

2. Zachtmoedig en nederig

Eén van de dingen die Larry Christenson in zijn boek: "Het Christelijke gezin" aangeeft, is dat we kinderen moeten leren bescheiden en eerlijk te zijn. Het karakter van de tegenstander van God is juist protserig en hoogmoedig. Ik zal mijn troon boven Gods troon zetten. Moeten we dan maar over ons laten heenlopen? Doetjes worden? (Trouwens het woord doetje komt van David). Jezus was geen doetje. Dus hebben wij een verkeerd begrip van nederig zijn en zachtmoedigheid. Jezus zei rustig van zichzelf: Ik ben de Zoon des mensen. Ik ben de Goede Herder, Ik ben het Licht der wereld. Is dat opscheppen? Nee, want Hij was het. Het is dus echt zijn. Opscheppen is dat je er een schepje bovenop doet. Nederig zijn is: weten wat God je heeft toevertrouwd en wat je taak is.

Voor een vrouw is dat: haar man, de gemeente en God. We moeten soms wel vechten tegen de geest van deze tijd. Veel concepten over opvoeding druisen regelrecht in tegen Gods principes. In het huwelijk is de man 'boven' de vrouw gesteld, zoals Christus boven zijn gemeente, maar in de gemeente is iedereen gelijk, er is geen verschil. Het is heel erg verkeerd als de vrouwelijke kant van het verhaal niet mag worden gehoord in de prediking, want God is mannelijk en vrouwelijk. Hij koestert en strijdt. Hij baart en hij leidt. Waar alleen mannen het voor het zeggen hebben is er iets vergelijkbaars aan de hand als bij homoseksualiteit, en wel in de geestelijke dingen. In zulke gevallen is er vaak verachting van de vrouw (Een vrouw kan niet vergaderen hoorde ik eens iemand zeggen) en zeker verachting van het kind, wat niet Gods bedoeling kan zijn.

3. Wat leren we van de Heer over opvoeden?

Hij is bij ons,
beschermt ons, voedt ons,
betoont ons zijn liefde, vecht voor ons.
geeft zijn leven voor ons.
geneest ons.
kent onze naam en wat we doen.
leidt ons.
heeft ons belang op het oog.
Zoals in Psalm 23.

4. Psalm 23

De Heer is MIJN herder. Mij ontbreekt niets.

Dit houdt een unieke relatie in. Is het niet het mooiste als je je eigen vader en moeder hebt, die goed voor je zorgen? Maar ook als pleegouder kun je een kind dit gevoel geven. Ik ben er voor jou.

Hij is altijd bij ons.

Als wij onze kinderen willen opvoeden dan moeten we ook bij hen zijn. In Spreuken staat: een aan zichzelf overgelaten knaap verwildert. Wij deden vroeger ook allerlei gekke dingen. Ik wist wel dat ik niet met gevaarlijke dingen moest experimenteren, maar we sprongen op de stoelen en dan op de tafel en zo in de rondte, tot op een keer de tafel doorzakte. We bakten snoepjes van suiker. Mijn moeder heeft het nooit gemerkt. Ik doorzocht alle kasten, alle papieren, haalde al het geld en snoep dat er in de zakken zat eruit. Als ik ergens moest oppassen dronk ik uit de drankflessen. Ik kweekte schimmels menende dat er iets lekkers uit zou komen en draaide sjekkies met krantenpapier... Hoewel je overal zelf een oplossing voor moet zoeken word je toch onzeker, omdat niemand je bevestigt.

Hij DOET mij nederliggen

De herder gaat voorop. Hij is bij je en neemt initiatieven. Hij leidt. Bij de opvoeding is het ook belangrijk initiatieven te nemen, niet achter de dingen aan te lopen. Het is logisch dat een moeder, die steeds achter de zaken aanloopt, alleen maar loopt te vermanen. Je moet ze uitdagen om dingen te ondernemen. Ze vinden het leuk en blijven in je geïnteresseerd.

In grazige weiden

Rust en veiligheid, dat is wat een opvoeder aanbrengt. Het kan buiten wild eraan toe gaan, thuis is er rust. Het meest gebruikte woordje als je thuiskomt is: hèhè. En... is er wat te eten? De drie r's: rust, reinheid en regelmaat.

Hij verkwikt mijn ziel

Een moeder is opgewekt. Ze zet muziek aan of bakt een lekkere cake. Ze knuffelt je en luistert naar je problemen. Maaltijden zijn belangrijke momenten voor een gezin. Vaak worden er diepe gedachten terloops geuit. Zorg dat u een maaltijd per dag met het hele gezin samen eet, zonder tv of radio. Gewoon een half uur voor elkaar. Niet voor niets nodigde je vroeger mensen uit voor een etentje als je ze beter wilde leren kennen. Een moeder kent ook je verhaal. Dat is heel belangrijk. Dit probleem zien we vaak bij pleegkinderen. Ze hebben geen foto's van vroeger. De sociaal werker maakt soms een levensboek voor ze. Toen je drie was deed je dit of dit. Hier sta je met je eerste hondje. Weet je nog wat je zei?

De herder is bij je in het duistere dal

Een moeder snuift onraad. Ze is boven alles waakzaam. Als je goed wil opvoeden dan ben je er als ze bang zijn in de nacht. Je bidt met ze voor het slapen gaan. Je troost ze en moedigt ze aan een stap te nemen die ze niet durven nemen. Ze moeten naar de tandarts, naar het ziekenhuis misschien. En wat een zegen is het te weten dat waar onze mogelijkheden ophouden de hemelse Vader bij hen blijft. Wat kan het niet een angstig moment zijn als je voor het eerst naar school moet en mamma laat je alleen. Duidelijk is dat wij maar tijdelijke opvoeders zijn. Jezus is hun blijvende opvoeder.

Uw stok en uw staf die vertroosten mij

Veiligheid en geborgenheid. De begrenzing aangeven van wat mag en niet mag. Zoals God ons leert in de tien geboden. Dit mag je niet en dat mag je wel. Niet omdat we hen willen beknotten maar omdat we van ze houden. Daarbuiten is het niet meer veilig. De herder bepaalt waar zijn schapen mogen lopen. Het is een hele klus om aan te geven wat ze niet mogen. Dit programma mag je van mij niet zien. Waarom niet? Omdat ik het zeg. Nemen ze daarmee genoeg? Je kunt niet altijd precies aangeven waarom niet. Daar mag je van mij niet naar toe. Ik wil niet dat je bij die patatzaak rondhangt. Je mag van mij niet naar dat schoolfeestje. Er wordt bier gedronken. We doen niet mee met die heksenweek op school. Je mag van mij niet je eigen horoscoop maken onder de taalles. Pft! Het zweet breekt je uit. Wat een ontzettende inspanning is het om goed op te voeden en wat een weerstanden moet je overwinnen. Liefde is discipline en discipline is liefde.

Gij richt voor mij een dis aan

Wat heerlijk om kinderen al vroeg Gods woord bij te brengen. Wat heerlijk om ervoor te zorgen dat ze veel teksten uit het hoofd kennen, dat je de chaos in hun gedachten op een rijtje zet. Je waarheid zit ergens aan vast. Je waarheid is liefde. Dit hele patroon van Gods waarheid, die klopt als een bus, geeft een gevoel van te zitten aan een overvloedige dis.

Gij zalft mijn hoofd met olie

Opvoeden is naar boven voeden. Alles wat met op begint is vermoeiend opluisteren, opbeuren, opheffen, optillen, opwarmen, behalve opeten. (Eigenlijk dat ook, want iets lagers wordt iets hogers, bijv. een appel, een vis, wordt mens) Je houdt je handen naar boven in gebed, zoals Mozes deed. Wat fijn als je vrienden hebt die je handen omhoog houden. Wat zul je moe worden als je het alleen moet doen. Telkens als je het weer verkeerd hebt gedaan is de Vader er weer met zijn troost. En vaak worden fouten gebruikt voor iets beters.

Mijn beker vloeit over

Als wij een fijn gezin vormen kunnen ook anderen daarvan meeprofiten. De juf op school, de kinderen uit de buurt, de burens, de familie.

Heil en goedertierenheid zullen ons volgen al de dagen van ons leven

Je opvoeding gaat mee, door heel het leven van je kind. Het werkt door in de komende geslachten. Men zegt wel: Dit heb ik van thuis meegekregen. Ik ben het nooit meer kwijtgeraakt. Ik had een biddende moeder.

Ik zal in het huis van de Heer verblijven tot in lengte van dagen

Een geestelijk thuis te hebben is fijn. En een gemeente, waar je telkens weer nieuwe kracht ontvangt.

5. Conclusie

Ondanks dat we onvolmaakte mensen zijn, kunnen we door Gods zegen toch met goede resultaten opvoeden, want de Heer Jezus leidt ons. HET IS GENADE VAN GOD. Leert van Mij, zegt Jezus. Wat een uitdaging!